

ΙΤΑΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ ΣΑΛΒΑ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

‘Ο Τζουλιό Μπαλοάμι χάζιδεψε άνόρεχτα τὰ ξανθά μαλλιά τῆς ἐφημερῆς φίλης του καί ἔπειτα πῆρασε στόν καθρέφτη τῆς τουαλέτας καί κίτταξε τὸ πρόσωπό του. Ἦταν χλωμός, μέ κουρασμένα μάτια καί εἶχε στὸ δεξι μάγουλο ἓνα κόκκινο σημάδι, σάν δαγκωμάτι.

Ἐκεῖνη, καταλαβαίνοντας τὴ στενωχώρια του, ἔσπασε σ’ ἓνα ἴζηρό γέλιο.

—Δελέ!... τοῦ φώναξε. Τόσο φοβάσαι τὴ γυναῖκα σου ;

‘Ο Τζουλιό, μέ μηχανεῖς κινήσεις, ἔβγαλε τὸ μαντίλι του, σκούπισε τὸ κοκαλάδι ἀπὸ τὴ χεῖλή του καὶ τὸ πρόσωπό του καί ἔπειτα τὴν κίτταξε μέ περιφρόνησι. Γιὰ νὰ τὴν πληγώσει κατάαρεφά, ἔβγαλε τὸ πορτοφῶλό του, πῆρε ἀπὸ μέσα μερικὰ χαρτονομίσματα καί τῆς τὰ πέταξε πάνω στὰ γυμνά τῆς πόδια.

Ἡ ξανθὴ γυναῖκα ἀνογκώλισε κατάληκτικὰ τὰ μάτια τῆς. Ἐπειτα προσπάθησε πάλι νὰ γελᾷ. Ἡ φωνὴ τῆς ὄμως πῆγχε σ’ ἓνα βράχιασμα.

—Δὲν εἶσαι καθόλου εὐγενής!... τοῦ εἶπε.

‘Ο Τζουλιό ἔχωσε τὰ χεῖρά τῆς τσίτες του, περπάτησε νευρικά μέσα στὸ δωμάτιο καί ἔπειτα στάθηκε μπροστὰ τῆς. Αἰθανόταν τὸ θυμὸ νὰ τοῦ φέοι τὴν τὰ μάτια. Ἡ γυναῖκα τραβήχτηκε φοβισμένη στὴν ἄκρη τοῦ ντιβανιοῦ. Ἡ ἄλουσις, τὸ κάτασπρο σκελλάκι τῆς, ποὺ κομῶταν πάνω στὰ μεξέλιάρια, ἔβγινε σ’ ἄρχισε νὰ γουλιζῆ. ‘Ο Μπαλοάμι προχώρησε ἀπειλητικά, σίρωςε τὸ χέρι του καί τῆς ἔδωσε ἓνα δυνατὸ κασιόκα.

—Πρόστυχη!... φώναξε μ’ ἀπάδα.

—Ἀνανόρε!... οὐδὲν με λίσσα ἢ ξανθὴ γυναῖκα. Σαδιστὴ!...

Ἡ ἄλουσις κίνη τὴ συγμῆ ὄμορφη γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν καρδιά τῆς. Ἀρτῶσε τὸν Μπαλοάμι ἀπὸ τὸ πόδι καί μάτωσε τὰ δόντια τῆς.

‘Ο Τζουλιό, τρελλός ἀπὸ τὸν πόνο, τῆς ἔδωσε μιά δυνατὴ κλωτσιά καί τὴν νίωσε μακριὰ του. Σαρκικά, ἀπὸ τ’ ἄλλο δωμάτιο, ἀκούστηκαν κλάματα παιδιοῦ. ‘Ο Μπαλοάμι τὸ ἔχασε. Στάθηκε στὴ μέση τῆς κῆμορας, τρέμοντας ἀπὸ τὴν ἀγανάκη του καί τὴ ντροπὴ του.

—Εἶνε δικὸ σου ; ρώτησε, γιὰ νὰ τὴ κᾶπὶ στὴν ξανθὴ γυναῖκα.

Ἐκεῖνη κούνησε καταρατικὰ τὸ κεφάλι τῆς.

‘Ο Τζουλιό Μπαλοάμι ἔσκυψε ἀπὸ χαλὴ, μάζεψε νὰ χαρτονομίσματα καί χορῆς νὰ πῆ λέξι, τὰ ἔβαλε πάνω στὸ τραπέζι τῆς νύχτας.

—Συγγνωμὴ, τῆς ψιθύρισε. Δὲν ἤξερα δι...

—Ναί, ναί, καταλαβαίνω, τοῦ ἀπάντησε ἡ ξανθὴ γυναῖκα, κρατώντας μέ τὸ χέρι τῆς τὸ μάγουλό τῆς, ποὺ τὴν πονοῦσε ἀπὸ τὸ χτύπημα.

Δὲν ἔφατε δι εἶμαι μητέρα ; Τὴ νὰ γίνῃ ; Ἐργάζεται ὅπως ὅπως μπορεῖ. Τὸ παιδί, βλέπετε, ἔχει ἓ νὰ σορὸ ἔξωδα.

‘Ο Μπαλοάμι εἶχε συνέλθει ἀπὸ τὸν νευρικὸ παροξυσμὸ του. Μετανοημένος, κίτταξε τώρα αὐτὴ τὴν ὄμορφη γυναῖκα, ποὺ εἶχε ζαρώσει στὸ ντιβάνι σάν φοβισμένο σκελλάκι, καί γιὰ πρώτη φορὰ προσέφερε ὅτι εἶχε θυμιάσει μάτια μ’ εὐγενεῖα φροσιγγωμῆ.

—Κάνεις πολὺ καιρὸ αὐτὴ τὴ δουλειά ; τὴ ρώτησε.

Ἡ ξανθὴ γυναῖκα ἄρχισε νὰ κλαίη.

—Ὀχι, ἔδω καί τρεῖς μῆρες. Δὲν ἄντεχα περὶ νὰ βιάσω τὸ παιδί μου νὰ περῆ. Εἶνε τρομερό, κόρη, νὰ κλαίη ἓνα κορμὸ...

—Πῶς σὸ λένε ; τὴ ρώτησε.

—Μπᾶνκα.

—Ἀκούσε, Μπᾶνκα, θὰ ἤθελες νὰ ἐργασθῆς ;

—Ἀλλὰ γι’ αὐτὸ σὰς ἔφερα σὸ σᾶπὶ μου. Εἶχα τὴν ἐλπίδα δι θὰ σὰς εὐχαριστοῦσα καί θὰ γινώσαστε φίλοι. Ἐφέρετε, ἀπὸ καιρὸ σὰς γινώριζα. Δὲν εἴσατε ὁ δικαστὴς Τζουλιό Μπαλοάμι ;

‘Ο Μπαλοάμι τὰ ἔχασε γιὰ δεύτερη φορὰ. Ἐνα τέτοιο ἔξευτελισμὸ ποτὲ δὲν τὸν εἶχε πάθει στὴ ζωὴ του. Ἄντις, ποὺ φημιζόταν γιὰ τὴ διαγωγή του καί τῆς ἀρετῆς του, νὰ βρισκεται τώρα μέ μιά γυναῖκα τοῦ δρόμου, ἐνὸς τὰ παιδιὰ του καί ἡ σύζυγός του θ’ ἀνησυχούσαν γι’ αὐτὸν!... Ἦταν τρομερό, ἦταν ἀράταστο!...

—Ὅστε μ’ ἤξερες λαλοῦν καί γι’ αὐτὸ διασεδάλας μαζί μου ; Ἡ-θέλεις νὰ μ’ ἔξευτελίσης; νὰ μ’ ἐκδιώσης!... Ἄ, σὰς ἔφερα καλὰ ἔσας τῆς γυναῖκες τοῦ δρόμου. Εἴσατε ἀσυνείδητα πλάσματα, ποὺ σκορπάτε τὸ θάνατο!... Πρέπει νὰ σὰς συχαίνεται κανεὶς καί νὰ σὰς φοβάται σάν τὴν χοίτρα. Πῶσο ἀπὸ ἓνα ὄμορφο πρόσωπο κρύβεται μιά ψυχὴ γεμάτη λάσπη...

—Γιὰτὶ τὰ λέτε δι’ αὐτὰ ; παρατήρησε ἡ Μπᾶνκα. Μὴ φοβάστε, δὲν πρόκειται νὰ σὰς ἐκδιώσω. Ἦθελα μόνο νὰ μ’ ἀκούσετε. Γι’ αὐτὸ σὰς παρέστω ὡς τὸ διαμέρισμά μου.

‘Ο Μπαλοάμι κίτταξε τὸ ρολόγι του. Ἐπειτα κάθησε στὸ ντιβάνι καί ἄναψε ἓνα τσιγάρο. Φανόταν στενωχωρημένος. Αὐτὴ ἡ περιπέτεια τοῦ εἶχε πειράξει τὰ νεῦρα. Πῶσο θὰ ἤθελε νὰ τὴν ξεχνοῦσε... Ὀμοῖα τὸν ἐπερασμὸ βράδων μερικὸ φίλο του τὸν εἶχαν παρασώσει ἓνα ἐυθύμο κέντρο γιὰ νὰ διασεδάλα. Ἐμεινε μαζί του ὡς τὰ μεσάνυχτα καί κατόπιν ἔφυγε γιὰ νὰ πᾶ σὸ σᾶπὶ του. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν πολὺ στὸ κέρδι ἀπὸ τὴ σαματάκη, θέλησε νὰ παρατήρησῃ γιὰ νὰ ξεβλαστῆ. Καί πράγματι, χάρηκε μέσα στοῦς μεσορῶσιμους δρόμους τῆς Ρώμης, εὐθύμως καί εὐχαριστημένος ποὺ τὸ εἶχε ρίξει λίγο ἔξω καί εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν ἐπαγγελματικὴν του σοδορατότητα. Σαρκικά, σ’ ἓνα σταυροδρόμι, μιά σκιά κόλλησε ἀπάνω του.

—Ἐλάτε μαζί μου, τοῦ ψιθύρισε. Εἶμαι ἀπόψε τόσο μόνη...

Στὸ φῶς τοῦ ηλεκτρικοῦ εἶδε δι ἦταν μιά ὄμορφη ξανθὴ γυναῖκα. Τ’ ἄρομα τῆς τὸν μεθύσε. Εἶχε ξεχάσει ποῦς ἦταν καί τὴν ἄμπε νὰ τὸν ὀδηγήσῃ στὸ διαμέρισμά τῆς. Καί νὰ τώρα, βότερα ἀπὸ μιά νύχτα ἔρωτος, βρισκόταν καθισμένος δίπλα τῆς, σάν κατηγοροῦμενος. Εἶχε προσέσει τὴ γυναῖκα του, εἶχε λερώσει τ’ ὄνομα τὸν παῖδιον του καί εἶχε φερθῆ σάν κησῶς σ’ ἓνα δυστυχισμένο πλάσμα, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ συντηρήσῃ τὸ παιδί του.

—Τὶ θέλετε ; τὴν ρώτησε στεναζόντας. Γιὰτὶ μὲ παρασώρατε σ’ αὐτὴ τὴν περιπέτεια ;

—Κόρη Μπαλοάμι, τοῦ ἀπάντησε ἡ Μπᾶνκα, εἴσατε πάντα βέβαιος γιὰ τῆς ἀποφάσεις ποὺ ἐκδιόετε ὡς δικαστῆς ;

—Ἀκολουθᾷ δι, μου λέει ἡ συνείδησίς μου, τῆς ἐδήλωσε.

—Κι’ ὅμως, ἔδω καί μιά ἐβδομάδα, ἐκδιώσατε ἓνα διαζῆγιο εἰς βάρος μῆςς γυναῖκας. Τὸ ἔφερο δι τὸ ἔχετε ξεχάσει, ἀλλὰ θὰ σὰς βοηθήσω νὰ τὸ θυμηθῆτε. Πρόκειται γιὰ τὸ διαζῆγιο τοῦ Φιορέλι, τοῦ πλοῖστου ἐμπόρου Φιορέλι. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος κατηγόρησε τὴ γυναῖκα του δι τὸν ἀπατοῦσε. Ἐφερε μάλιστα καί ἀποδείξεις τῆς ἀπιστίας τῆς. Καί σὰς, βέβαιος δι κάνετε τὸ καθήκον σας, τοῦ ἐπατρέφατε νὰ διαλύσῃ τὸ γάμο του καί νὰ τῆς πᾶσῃ τὸ παιδί τῆς. Κανεὶς δὲν ἔδωσε σημασία στῆς διαμαρτυρίες τῆς γυναῖκας. Κι’ ὅμως, αὐτὸ ἦταν ἄδικο ! Ἐπᾶρετε γ’ ἀκούσετε τὴν ἱστορία τῆς. Ἄς εἶνε, θὰ σὰς τὴν ἀνηγήθω ἐγὼ. Ἡ κ. Φιορέλι εἶχε παντρευθῆ αὐτὸν τὸν ἔμπορο γιὰ τὰ λεφτὰ του. Ὅς τότε ἦταν ἓνα φτωχὸ καί δυστυχισμένο κορμί, ποὺ φανταζόταν δι, ὁ γάμος θὰ τὴν ἔβγαζε ἀπὸ τὰ βᾶσανα. Δὲν ἄοργος ὄμως νὰ μετανοήσῃ. Ὁ Φιορέλι ἦταν ἓνας βάναντος ἀνδραγωγος, ποὺ ἀπὸ τὴ δεύτερη κιάλα μῆρα τοῦ γάμου

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν σελ. 749)

Η ΛΙΛΥ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΙ!...

(Συνέχεια εκ της σελίδος 710)

Φρήκε την πόρτα κλειστή και ξαναγύρισε στο δωμάτιό του. Πιρριτό είνε ν' αναφέρει κανείς ότι ή νέα δέν είχε καταλάβει τίποτα γιατί νόμιζε ότι ή πόρτα ήταν ξεκλειδωτή. "Υστερ' από μία ώρα, νέα απόπειρα του αυχύνου. Μά κι' αυτή τή φορά γύρισε άπρακτος. Στίς δύομιση τέλος έφτασε ό πεθερός. Έξω φρενάν τότε, ανέθηκε στο δωμάτιο 16, πήρε από τό αυτί τον γαμπρό του κι' έφυγε πάλι, χωρίς νά κάνει κανένα σκάνδαλο. 'Η Λίλυ τότε άνοιξε τήν πόρτα του δωματίου τής νέας, τής διηγήθηκε τί είχε συμβή και τήν συμβούλεψε νά γυρίσ' κι' αυτή στο σπίτι της. "Έπειτα, γύρισε στο δωμάτιό της και κοιμήθηκε ός τό πρωτό.

Ό προϊστάμενός της ένθουσαόστηκε κυριολεκτικά από αυτή τή δεύτερη έπιτυχία της κι' για νά τής δείξη τήν άπολυτή έμπιστοσύνη του, τής άνεθεσε μία πολύ λεπτή ύπόβρο. 'Η κόρησα Χαίνικκ ήταν καταστεινογαρημένη. Ό γυιός της, ένας σοσάρς καλ φρόνιμος νέος τριάντα χρόνων, είχε μπλέξει με μία Ούγγαρέζα ψευθοβαρώνή κι' ήθελε νά τήν παντρευτή. 'Η κόρησα λοιπόν ήθελε ν' άποδείξη στο γυιό της ότι είχε νά κάνει με μία τυχοδιώκτρια...

'Η Λίλυ, κατάστρωσε άμέσως τό σχέδιό της. Θα σύχναζε στά κέντρα που έπήγαιναν οι έρωτευμένοι, θα γινόταν φίλη τής ψευθοβαρώνης, θα τήν έκανε νά τής άνοίξη τήν καρδιά της και μόλις μάθαινε ποιά ήταν πραγματικά, θα τήν ξεμασκάρωνε.

Μά τότε συνέθε ή κάτι που δέν τό περίμενε κανείς. Ό γυιός τής κομησίας άρχισε νά δείχνη ένα παράξενο ένδιαφέρον για τή Λίλυ, που είχε τά μισά χρόνια τής μοιραίας τυχοδιώκτριας, και νά έπιζητή αυτές τή γνωριμία της.

Τά πράγματα λοιπόν πήραν ένα τέτοιο δρόμο, ώστε ύστερ' από ένα μήνα, ή κόρησα Χαίνικκ έμαθε δλόγαρη ότι ό γυιός της είχε παρατήσει τήν ψευθοβαρώνή κι' ότι άγαποσε τώρα ένα όμορφο, φρόνιμο και άξιολάτρευτο κορίτσι.

Τό κορίτσι αυτό ήταν ή Λίλυ, ή Λίλυ Σέλντεν, ή κόρη του εισαγγελέως Σέλντεν!...

'Η κόρησα Χαίνικκ λοιπόν έδωσε τήν συγκατάθεσή της για τό γάμο κι' έτσι ή όμορφη κι' έξυπνη Λίλυ πήρε τό νεαρό κόμπα κι' έγινε μία από τίς πιο εύτυχισμένες γυναίκες τό κόσμου.

KONPANT PΟΣ ΣΙ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 712)

τους άρχισε νά τήν δέσνη και νά τήν προσβάλη. Τή ζήλευε, γιατί ήταν όμορφη και νέα, ένώ αυτός ήταν ένας γέρος άσχημάνθρωπος. Κάθε τόσο τήν άπειλοσε ότι θα τήν σκοτώση και ύποπτεύονταν ότι δέν τού ήταν πιστή. 'Εκείνη υπέφερε όια τά μαρτύρια, γιατί φοδόναν νά ξαναγύριση στην τρομαχτική πράξη και στη διατυχία. Ό μόνος της πόθος ήταν ν' άποκτήση ένα παιδί. Μά ό Φορέλι δέν θα μπορούσε νά τής χαρίση αυτή τήν εύτυχία. Και τότε, άνηφώντας τούς κινδύνους, σπευδέθη μ' έναν νέο, έναν τυχαίο άνθρωπο, γεμάτο ύγεια και δύναμη. Ό έρωσ τους ήταν άσύγκριτος. Κι' ή κ. Φορέλι άρχισε νά γίνεται εύτυχισημένη. Κατάλαβανε ότι σέ λίγο θ' άποκοτίσε ένα παιδί. Κι' έτσι άκριβώς συνέθη. 'Η γυναίκα του πλούσιου εμπόρου έγινε μητέρα. Τότε όμως μαθάνησαν ή σχέσεις τους. Ό Φορέλι κατέφυγε στο δικαστήριο, πήρε τό διαζύγιο και ζήτησε νά του δώσουν και τό παιδί του. Μά ή γυναίκα του δέν μπορούσε ν' άποχωρισθή τό πλάσμα που άγαπούσε. "Έτσι, μία νύχτα, έφυγε από τό σπίτι και πήγε νά κρυφτή σ' ένα φτωχικό διαμέρισμα. Τώρα κάνει ότι μπορεί για νά ζήση τό παιδί της. Μά δέν θα θελήση νά τό παραδώση στον άνδρα της. "Άλλωστε, αυτό τό παιδί δέν είνε δικό του. Είναι του άλλου, του άγνωστου, που χάθηκε μέσα στον κόσμο κι' ό οποίος ποτέ δέν φαντάζεται τήν τραγωδία της. Τό περιεργο όμως είνε ότι δέν έξωκε οπτε τ' όνομά του. "Έχω μόνχα μία φωτογραφία, που κάποτε έγραψε βγάλε με μαζί. Νά, αυτή που βλέπετε δώ πέρα...

Κι' ή Μπάνκα έδειξε στον άνοστη Μπαλάμυ μία φωτογραφία. 'Εκείνος άρχισε νά τρέμη. Χωρίς νά πη λέξι, ντόθηκε βιαστικά, άδειασε τό πορτοφόλι του στο τραπέζι κι' έφυγε σάν νά τον κινηγούσαν. Αυτή ή φωτογραφία του είχε άναστατώσει. Σάν τρελλός πήγε στο γραφείο του, έγραψε ένα βιαστικό σημείωμα στο γυιό του και κατόπιν τίναξε τό μυαλά του στον άνδρα. Και κανείς ποτέ δέν μπόρεσε νά εξήγηση γιατί ό δικαστής Μπαλάμυ εξήντάγκασε τό γυιό του νά παντρευθή τήν Μπάνκα Φορέλι, τή γυναίκα που δέν είχε σταθή πιστή στον πρώτο σύζυγό της. "Αλλά οπτε κ' ή Μπάνκα είχε στον νεαρό Μπαλάμυ, τον παλιό φίλο της, όπ είχε περάσει μία τραγική νύχτα έρωτος με τον πεθερό της!...

TZIOBANNI ΣΑΛΒΑ

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν τήν διανομήν εις τούς αναγνώστας των σειρών περιφήμων άριστουργημάτων τής ξένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποία διανέμονται ήδη στους αναγνώστας των περιοδικών μας, είνε τό ύπέροχο αίσθηματικό άριστούργημα του ΛΑΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Και τό άριστούργημα του ρωμαντισμού

" Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ "

Του ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υλοό, του όμοιου ή διανομή ήρχισε κατ' αούτάς.

"Όπως σάς είχαμε ειδοποιήσει, για ν' άποκτήσετε τά άριστουργήματά μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τό «Μπουκέτο» ή τήν «Οικογένεια» 4 εκ των δημοσιευμένων εις τήν 3ην σελίδα του έξωφύλλου δελτίων και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

"Έτσι, μ' ένα ελάχιστον ποσό, με τό έν πέμπτον τής τιμής του βιβλίου, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως ώνομάθησαν τά έργα που σάς χαρίζομεν.

Οι έν ταίς έπαρχίαις αναγνώσται μας θα προσκομίζουν τά 4 δελτία και τās 8 δραχμάς εις τά 'Υποπρακτορεία των 'Εφημερίδων και θα λαμβάνουν τά βιβλία των.

'Έντος του 'Απριλίου θ' άρχισή ή διανομή του άριστουργήματος του ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

" Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ "

Θά εκδοθούν άμέσως κατόπι

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Του ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ, κλπ. κλπ.

'Η εύκαιρία δηλαδή είνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τώ 'Εξωτερικώ αναγνώσται των περιοδικών μας πρέπει νά στέλλουν, μαζί με τά δελτία και τās 8 δραχμάς, και τά έξοδα άποστολής των βιβλίων, και τούτο, όότι θα ήτο λιαν έπιζημία διά τό Γραφείον μας μία τοιαύτη έπιβάρυνση. Εις τās πόλεις του 'Εξωτερικού όπου ύπάρχουν 'Υποπρακτορεία του Κεντρικού Πρακτορείου 'Αθηνών, οι αναγνώσται μας θα παραλάβουν τά βιβλία των από τούς κ. κ. υποπράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα του έξωφύλλου.